

de Nederlandsche Natuurhistorische Vereeniging, die, onder ons gezegd, onder de Amsterdammers veel te weinig leden telt.

JAC. P. THIJSSSE.

Het vroege Sneeuwkllokje. Omdat mij bekend is, dat U hiervan aanteekening hebt gehouden, wilde ik U meedeelen, dat ik op een gewone plaats in mijn tuin alhier, reeds op 4 Dec. l.l. een bloeiend sneeuwkllokje plukte. Is dat geen groote bijzonderheid? Verleden jaar bloeide dit zelfde bolletje reeds 25 Dec. Wanneer U nog vroegere data dan 4 Dec. hebben mocht, zou ik dat wel graag willen weten. Waarschijnlijk bloeide deze bloem nog meerdere dagen te voren, maar ik heb het niet eerder gevonden en er niet aan gedacht zoo vroeg er naar uit te zien.

Lutten, 8 Dec. 1938.

W. F. K. GOUWE.

De eerste Otter in de Wieringermeer. De periode van strenge vorst is weer achter den rug, en heeft hier nogal wat doode vogels achtergelaten, voornl. spreuwen, die bij duizenden hier waren en niet zoo gauw konden weggelaten. Ook musschen hebben er heel wat het leven gelaten. Dan is hier de vorige week de eerste Vischotter gevangen, door een jachtopziener. Reeds geruimen tijd was er een gesignaleerd, in de vele tochten en kanalen, een goed gezette stap (klem), werd hem noodlottig, hij was pl.m. 1.50 meter lang. Uilen zijn hier dezen winter zeer veel, zeker wel tengevolge van het groote aantal muizen, dat hier weer in 't land is. Verder geen bijzonders.

Middenmeer.

H. GEURKINK.

Late Zwartkop-tuinfluit. Zondag 22 Jan. zag ik onder Leeuwarden een mannetje zwartkop-tuinfluit zeer op zijn gemak voedselzoekend in de struiken langs de overstroemde landerijen. Stellig een bijzondere waarneming, vooral na de strenge vorst, want zelfs in de normale trekperiode wordt hij hier zelden gezien.

Leeuwarden.

G. v. MINNEN.

Een merkwaardige vondst in de wol. Dezer dagen bracht men mij op het Natuur-Historisch Museum in Tilburg bijgaand merkwaardig voorwerp, dat gevonden werd in wol. De bringer meende, dat hij met een merkwaardig dier te maken had.

Bij nader onderzoek blijkt de vondst de gedroogde vrucht te zijn van *Harpagophytum procumbens*. De plant, waarvan de vrucht afkomstig is, behoort tot de familie van de Pedaliaceeën en is afkomstig uit Zuid-Afrika.

Het geval is te merkwaardiger, omdat in het Decemernummer 1938 van De Levende Natuur ook een typische vrucht met weerhaakjes werd afgebeeld, namelijk die van *Proboscidea*, een plant van de familie der Martyniaceeën, verwant met de Pedaliaceeën.

Zeer begrijpelijk is, dat de leek dergelijke vruchten voor dieren aanziet.

Goirle, 11 Januari 1939.

Dr. A. G. M. LIERNUR.

Overwinterende Egel. Vondsten van overwinterende egels worden niet zo vaak vermeld; bijzonderheden over de overwintering dezer dieren leest men zelden; men moet zich vergenoegen met gemeenplaatsen, als: de egel overwintert in een zelfgegraven hol of onder afgevalen bladeren. In het leerboek van Schmeil vond ik de meest uitgebreide inlichtingen; de egel overwintert in een zelfgemaakt nest van mos en bladeren, waaronder het dier warm wegkruipt. Ook in het nieuwe werkje van Dr. Eijkman worden geen bijzonderheden over de overwintering medegedeeld. Daarom schijnt het mij gewenst het volgende aan de vergetelheid te ontrukken. Misschien komen dan van hier en ginds de aanvullende mededelingen los.

Juist vóór de plotseling invallende vorstperiode, medio Dec. 1938, vonden een paar jonge kerels in een „wissebus”, d.i. een kweekplaats van wilgetenen (griend), een bolvormig voorwerp, samengesteld uit gras en dorre wilgenbladeren, ongeveer 40 cm. in doorsnede. De vreemde bol werd uiteengetrokken; de jongens vonden daarin tot hun verbazing een egel in winterslaap. Het dier is de gehele dag in opgerolde houding blijven liggen; de volgende dag was het verdwenen.

De egel overwinterde hier niet door onder het gras te kruipen, het dier had eerst een menigte grassprietten stukgebeten, had zich daarin om en om gerold; het egelnest kon nl. in zijn geheel terzijde worden gerold.

In een wijde omgeving was het lange gras op de tenenakker de enige beschutting, waarvan de egel gebruik kon maken om zich tegen de winterkoude te beschermen.

Een paar dagen later vonden de jongens nog een dergelijk leeg „egelnest”.

Biezellinge.

B. J. J. R. WALRECHT.

GEVRAAGD:

J. Vijverberg, Vogelidyllen, deel I (Ranke Wieken); goed, gebonden ex.

Adres: Mej. Dr. K. J. HOCKE HOOGENBOOM, Frans v. Mierisstr. 133b, Amsterdam-Z.